

ske simpelt, fordi der ikke er Arbejde mere, at han saa, skønt han er ung, kraftig og arbejdsdygtig alligevel skulde have Ret til at kræve Pension for Resten af sin Levetid, medens han i øvrigt kan søge sit Erhverv paa anden Maade. Det er det, man har villet undgaa ved denne Bestemmelse, som det ærede Medlem ogsaa ansaa for meget rimelig. Han sagde: noget lignende gælder ikke for Embedsmænd, f. Eks. ikke for Kaptajner, der falde for Aldersgrænsen. Men en Ting er at blive tvunget til at gaa ud af sit Erhverv, fordi man falder for Aldersgrænsen, en anden Ting, at man ikke arbejder mere i en Institution, hvor man har arbejdet i en Række af Aar, men maaske kan søge sit Erhverv ved en anden Institution og søge lige saa godt Arbejde der.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds spurgte, om ikke private Arbejdere ved Orlogsværftet, der gik over til senere at blive faste Arbejdere, toge deres Anciennet med sig, altsaa om de Aar, de havde arbejdet som private Arbejdere, ikke bleve medregnede i de 20 Aar, de i det hele skulde arbejde for at erhverve Pensionsret. Det forekommer mig, at det vilde være rimeligt, om man gik ud derfra, men det kan godt være, at det vilde være rigtigt at overveje nærmere, om det skulde slaas fast i Loven, men det kunne vi tale om i Udvalget. Det ærede Medlem sagde, at der var Arbejds mænd „uden Brikke“, som i Virkeligheden vare faste Arbejdere, og de burde derfor ogsaa kunne erhverve sig Pensionsret. Lovforslaget er gaaet ud fra, at Arbejds mænd „uden Brikke“ i al Almindelighed betegnede de Arbejds mænd, der kun staa i ganske løst Forhold til Orlogsværftet, og det er ogsaa Meningen med denne Betegnelse. De, der ikke faa udleveret en Brikke, regnes for at være ganske løse Arbejdere, der arbejde fra Dag til Dag, og som ikke staa i noget fast Forhold til Værftet. Hvis der er Folk imellem dem, hvis Forhold til Værftet faktisk er et andet, maa det blive Administrationsens Sag, synes jeg, at give dem Brikke og paa den Maade indrullere dem blandt de Arbejdere, der faa Pensionsret. Og naar der er knyttet en saadan Interesse til denne Brikke, er der ingen Grund til at antage, at Administrationen skulde stille sig afvisende derved. Men i det hele forekommer det mig, at de Indvendinger, der ere rejste mod Lovforslaget, ere af den Karakter, at vi kunne forhandle om dem i Udvalget. Jeg skal stille mig saa villigt som muligt. Jeg er ganske sikker

paa, at vi nok skulde naa et Resultat, som alle Parter ere tilfredse med.

Trier: Jeg vil takke den højtærede Minister for den imødekommende Maade, paa hvilken han har modtaget de fremsatte Indvendinger. Jeg haaber, at man under Forhandlingerne i Udvalget gør Skridtet fuldt ud med Hensyn til Pensionslønningssatserne og afskaffer dem. Jeg kan ikke se, at dette at lette Administrationen for nogle Regnestykker kan siges at veje op mod det muligvis at berøve fattige Mennesker en 50—80 à 100 Kr. aarlig, som det løber op til for nogles Vedkommende, selv om der skulde slumpe en eller anden med, som maaske faar lidt mere, end han ellers vilde faa, hvad jeg for øvrigt efter Forhandlingerne i Fjor kunde forstaa, ikke kunde lade sig gøre efter Ministerens Mening, fordi man derved vilde komme udover Bestemmelserne i Pensionsloven af 1858, men det er dog kommet mig for Øre, at det i et enkelt Tilfælde skal være sket. Jeg tror, man kommer paa den sikreste Grund ved at beregne Pensionen efter Lønningsindtægterne og derved afvæbne al den Indsigelse, som fra ikke faa Sider er gjort mod den nugældende Ordning.

Naar den højtærede Minister lige overfor min Omtale af § 13 om Børns Understøttelse og det Udtryk, der er brugt, mente, at man maatte holde sig saa nøje som muligt op til Pensionsloven for de militære Underklasser, forekommer det mig dog ikke, at det er rigtigt i Tilfælde, hvor dennes Udtryk ere uheldige. Jeg kan vedblivende, som jeg ogsaa tror, jeg har gjort gældende under tidligere Forhandlinger, ikke indse, at det ikke skulde være uheldigt at tale om, at Børn skulde være mere eller mindre værdige for at faa Understøttelse til deres Opdragelse.

Martin Olsen: Jeg takker den højtærede Minister for de imødekommende Bemærkninger, Ministeren fremsatte til det, jeg har omtalt. Det aabner en Mulighed for, at enkelte af de Ting, jeg mente vare mindre heldige i Loven, kunne blive rettede.

Der er stillet forskellige direkte Spørgsmaal til mig om, hvad en Brikke er. Man gaar omkring med ganske mærkelige Forestillinger om, hvad en Brikke er. Nogle tro, det er en Præsenterbakke, hvorpaa Maden bringes frem, andre have en endnu vildere Opfattelse af dette Udtryk. En Brikke er et med Nummer forsynet Metalskilt,